

la
nit
dels

Foment de la
Informació
Crítica

Insurrectes

L'Hospitalet, divendres 14 de febrer de 2025

ENTREGA DELS GUARDONS DE LA TERCERA EDICIÓ

SUMARI

- Pàg. **3** Paraules de benvinguda i comiat del President de FIC
- Pàg. **5** Presentació de la III edició de LA NIT DELS INSURRECTES
- Pàg. **10** Presentació dels guardonats de la III edició
- Pàg. **17** Gala dels premis
- Pàg. **21** Entrevista a l'actriu Mariona Montes, presentadora de la III edició
- Pàg. **26** Carta d'agraïment enviada als assistents al sopar
- Pàg. **27** Bases per les quals es regeixen els guardons de LA NIT DELS INSURRECTES

Els textos que s'inclouen a continuació, corresponen a les intervencions fetes en l'acte-sopar de lliurament de guardons de la Tercera edició de LA NIT DELS INSURRECTES, que es va celebrar a l'Hospitalet de Llobregat la tarda-nit del 14 de febrer de 2025, amb la presència de 99 persones, a la sala d'actes del Casino del Centre, organitzat per l'associació FOMENT DE LA INFORMACIÓ CRÍTICA.

CREDENCIALS

Disseny i maquetació: **Miquel Porres**
Edició fotogràfica: **Emilio Castro**
Textos: **Lluís Berbel i Jesús A. Vila**
Fotografies: **Jordi Fabregat**

JUNTA DIRECTIVA DE FOMENT DE LA INFORMACIÓ CRÍTICA

President: **Lluís Berbel**
Vicepresidenta: **Ana María Rodríguez**
Secretària: **Juana Ibáñez**
Tresorer: **Pau Taxonera**
Vocals: **Joan Font, Carlos Galve, Antoni García, Miguel Montes, Carme Rimbau, Jesús A. Vila.**

Paraules
de benvinguda
del president de
l'entitat
als assistents
al sopar

Una entitat al servei de la ciutadania hospitalenca

Bona nit a tothom. Us vull donar la benvinguda en nom del Foment de la Informació Crítica, entitat organitzadora de la Nit dels Insurrectes i les gràcies per assistir a aquesta tercera edició que representa una nova repetició d'èxit de les dues anteriors que van reunir també molts socis i amics com la d'avui mateix.

La nostra associació, sense ànim de lucre, va néixer el 2018 impulsada per una sèrie de periodistes que en el seu dia (el 1978) van co-fundar l'Estaca, l'únic diari de caràcter independent que es va posar en funcionament gràcies a una subscripció popular, en la que van col·laborar desenes d'activistes socials de tots els barris de la ciutat, aportant recur-

sos i animant el projecte.

La iniciativa de crear FIC va ser la de fomentar l'esperit crític, com diu el seu nom, en una ciutat on precisament la informació està absent d'aquesta aroma tan necessària en una societat democràtica. Una ciutat que no compta ni tan sols amb una ràdio municipal que va ser tanca- da unilateralment com si fos del govern i no de tota la ciutat, i els principals mitjans de comunicació estan en mans de l'administració.

Des de FIC hem impulsat la resurrecció de L'Estaca, una revista digital on hem tractat les notícies de forma diferent, amb aquest aspecte crític que és el que li falta a aquesta ciutat pel que fa als mitjans de comunicació.

Des de fa un any estem publi-

cant diàriament una notícia rellevant i d'interès per a tota la ciutat, explicant la realitat i interpretant com es modifica, amb aquesta manera crítica de veure els esdeveniments i amb l'objectiu d'aflorar allò que de vegades es vol amagar, o que sembla que no interessa. Un mitjà obert a qual- sevol opinió, vingui d'on vingui, sense censures, amb el respecte degut i sense vulnerar la llei. Sembla, però, que no hem estat ben rebuts per l'actual govern municipal (tampoc per l'anterior, cal recordar-ho) perquè, ja a al mes de juny, abans que el nou alcalde fos alcalde en substitució de Núria Marín, vam sol·licitar-li una entrevista, segurament dels primers que ho vam fer, i encara estem esperant que ens la concedeixi.

La iniciativa de crear FIC va ser la de fomentar l'esperit crític, com diu el seu nom, en una ciutat on precisament la informació està absent d'aquesta aroma tan necessària en una societat democràtica

FIC ha estat fent durant aquests anys, des que vam fundar l'entitat, un bon nombre d'activitats per tornar a creure en la democràcia i en una societat autocrítica necessària per al creixement d'una ciutat com la nostra. Hem posat moltes eines per posar "llum a la foscor", terme molt utilitzat en una sèrie televisiva.

Però aquesta reflexió que fem a la nostra ciutat, és cada cop més notable també a nivell general on els polítics, els poders fàctics i els econòmics, tenen segrestats a la gran majoria dels mitjans de comunicació. La desinformació cada dia és més notable i també s'exerceix com a tal la mentida com un sistema per manipular l'opinió pública, una vella arma utilitzada per aquells que anhelan el poder per damunt de tot.

A la nostra ciutat, aquest desert d'autocrítica fa més viable la nostra organització que s'aguant amb mig centenar de socis i amb el voluntarisme de diverses persones per exercir una opinió diferenciada i buscar allò que roman ocult davant els ulls de la ciutadania. Sense cap mena de subvenció ni suport públic.

Participem de forma activa a les plataformes ciutadanes com l'Espai de Ciutadania, el Consell de Ciutat, el Consell Assessor dels Mitjans de Comunicació Municipal, el Consell del Districte

i les Taules de Cultura, de l'Habitatge i de Serveis Socials. També hem participat als plens municipals directament en dues ocasions i hem cedit la paraula amb tota la intenció a representants veïnals que, pels reglaments actuals, tenien vetada la seva intervenció.

Un enorme treball, com ja hem comentat, sense cap mena d'ajuda i només amb el suport i la solidaritat dels nostres socis i el voluntarisme d'un grapat d'homes i dones que hi som al davant.

Durant els set anys de vida de FIC, hem realitzat diferents debats sobre urbanisme, sanitat, feminisme, alimentació, etc. a través de la nostra Factoria d'Idees; cada any celebrem el dia de la Democràcia i el dia de la Llibertat de Premsa, amb actes commemoratius oberts a tota la ciutadania; i des dels inicis ens van comprometre a editar un llibre cada any que regalem als nostres socis i que posem a la venda sobre temes de l'Hospitalet que creiem que val la pena destacar i difondre. Com a exemples, dos llibres sobre les ràdios locals, un sobre la pèrdua de la Marina, un altre sobre experiències històriques de teatre popular d'esquerrers, la mateixa història de l'Estaca o l'experiència d'una iniciativa amb els estudiants de l'Institut

Vilumara de la nostra ciutat sobre la importància de la comunicació i la intermediació social i el foment de l'esperit crític entre els joves. Enguany estem a punt de presentar el llibre corresponent al 2024 on s'explica la història i el funcionament del planing familiar a la nostra ciutat. Set anys, sets llibres a l'abast de tothom per mantenir l'autoestima ciutadana.

Seguirem treballant com fins ara o potser amb més ganes i il·lusió —de fet, depèn de tots vosaltres— i un dels fruits del nostre esforç és precisament l'acte que avui celebrem: la Nit dels Insurrectes sobre la qual, un altre membre de la Junta ens explicarà abans de l'acte d'homenatge, la raó per la qual es va crear i d'on va sortir la idea. I a les postres, i comandat per la Mariona Montes, farem directament l'acte d'homenatge i donarem els guardons a les persones escollides com a fills predilectes pels propis socis de FIC: persones triades pel seu esforç per construir ciutat des de mols diferents àmbits de la nostra societat. Moltes gràcies a tots, doncs, per estar aquí. Que tingueu un bon sopar i unes agradables converses i fins després.

Lluís Berbel
president de FIC

Presentació de la III edició de LA NIT DELS INSURRECTES

Amb un regist
amarg...

L'homenatge a la nostra gent que no s'hagués fet mai

Molt bona nit a tothom i gràcies per la vostra resposta, com ja ha dit el nostre president, en aquesta trobada anual que vol ser molt més que un acte d'homenatge a ciutadans il·lustres i a entitats que s'ho han guanyat, per la seva feina en benefici de la col·lectivitat. De fet, aquesta trobada hauria de ser una excusa per mostrar ocasionalment el nervi social que hauria de tenir una ciutat digna d'aquest nom. De moment el que si és, és un exercici de ciutadania. Com a tal hauria de significar la capacitat que tenim les entitats socials del municipi per organitzar actes de notable relleu cívic al voltant d'objectius que ens impliquen, que ens haurien d'enorgullir pel que representen i que, en conseqüència, haurien de rebre una resposta ampla, positiva i general.

Us hem de donar les gràcies perquè la vostra ha estat una resposta positiva i generosa i perquè sense els que esteu aquí no hagués estat possible el sentit d'aquesta trobada i deixeu-me que us digui que si no hi hagués ciutadans com vosaltres, el nostre empeny no tindria futur. Deixeu-me que us digui, també, que penso que la trobada d'aquesta nit té una doble lectura en bona part contradictòria: la confiança i la complicitat que ens heu atorgat

Aquesta trobada hauria de ser una excusa per mostrar ocasionalment el nervi social que hauria de tenir una ciutat digna d'aquest nom

mostra la força d'una part de la societat civil organitzada del municipi i aquesta seria la lectura positiva, però alhora és fàcil també que això d'avui posi de relleu la debilitat de la nostra substància ciutadana que caldria reconèixer i acceptar per estar en condicions de millorar-la. Per què ho dic això? Perquè es pot percebre que vivim en una realitat de corralons on cadascú fa sa guerra: hi ha a la ciutat un limitat però creixent moviment veïnal, un cercle de persones que vetllen pel patrimoni històric, unes quantes mareas, la blanca, la pensionista, un fort moviment de l'economia social amb una notable capacitat de convocatòria, entitats, organismes i col·lectius que es preocupen per l'urbanisme abusiu, associacions de joves, associacions sectorials d'aturats, de dones, entitats culturals, de debat,

la nit dels *Insurrectes*

esportives. I cada sector fa les seves coses, organitza les seves activitats amb la seva gent, en la gran majoria de casos desarticulats de la resta quan no directament d'esquena uns respecte dels altres.

El fenomen no és nou ni és gratuït o innocent. En altres temps, quan els moviments espontanis de resposta i reivindicació aspiraven a ser forts, el primer que procuraven era coordinar-se, cercar objectius comuns, donar-se suport i retroalimentar-se. No tenien massa sentit les batalles sectorials, o per ser més positius, les activitats o iniciatives sectorials (dels veïns, del món obrer, de les forces de la cultura, del petit comerç) i per això es feien esforços per buscar l'entesa, la implicació, el suport mutu, la complicitat, l'anar tots a una. Això es va anar perdent en la

mesura que es debilitava l'autonomia dels moviments amb la penetració interessada i constant de les institucions, ve sigui buidant-les de contingut, bé sigui comprant-les amb subvencions o dirigint-les directament. És veritat que els temps són molt diferents i tot és més fàcil quan l'adversari està clarament identificat i, a més d'adversari, és un enemic declarat. Però que els temps siguin diferents és justament el que explica el que ens està passant i el que ens seguirà passant si no hi posem remei. Hi ha molt de teixit social a la nostra ciutat que, amb una visió més global de

la realitat i amb un criteri més unitari i col·laboratiu, donaria una imatge de més interrelació solidària. Una crida des d'on fos, serviria per mobilitzar voluntats i apropar postures. Un acte social com la Nit dels Insurrectes en una ciutat estructurada, amb força social i amb una visió unitària del que significa la democràcia participativa, no s'hagués pogut fer en aquesta sala perquè el nombre de participants s'hauria triplicat. Es fan desenes d'actes cada mes a l'Hospitalet i a cadascun dels actes va el seu públic, desentès dels actes del veí. L'Espai de Ciutadania, per exemple, que hauria d'haver estat aquest instrument de cohesió, d'extensió i d'anàlisi crítica de la realitat, té encara molta feina per fer, com es ben visible aquest vespre.

Molts ja sabeu com va néixer la iniciativa de la Nit dels Insurrectes però pels que ho desconeixen faré un breu resum i aquest l'objecte concret pel qual m'estic dirigint a vosaltres. Tot va venir de la lamentable ocurrència de l'alcaldeessa Marín de nomenar Fill Adoptiu de l'Hospitalet, l'any 2021, a un personatge americà que només havia trepitjat l'Hospitalet en l'enorme barbaritat de metres quadrats que la ciutat ha regalat a la Fira de Barcelona. A

l'alcaldesa d'aleshores, l'ostentació i la fastuositat li semblaven característiques encomiables que, a més, l'havien d'elevat a la plataforma dels elegits entre els càrrecs polítics de cert relleu. No li ha anat malament del tot, com s'ha fet evident, i això ens explica també bastant com a societat. Li semblava que, nomenant Fill Adoptiu de la ciutat al president del Mobile Word Congress, ella seria recordada com una amiga del magnat. Gran error. El seu gest serà recordat només perquè una modesta entitat, molesta, crítica i incòmoda pels que monopolitzen el poder local, va trastocar la proposta i la va girar a l'inrevés. De nomenar Fill Adoptiu —o Predilecte com s'havia anunciat en el seu moment— a un personatge que mai va fer res per l'Hospitalet, a nomenar fills i entitats Insurrectes a gent que ha fet molt per la ciutat sense que ningú se n'hagi recordat mai, hi va un abisme. L'abisme que avui volem traspasar amb tots vosaltres. L'abisme que cal superar entre la cerimònia protocol·lària d'una alcaldessa il·luminada rendint pleitesia a un desconegut, i l'acte modest però sincer, carregat de sentiment i també d'orgull, amb el que avui homenatjarem la nostra gent.

La idea inicial era convertir l'homenatge en un acte social de relleu, un sopar de gala en vam dir al començament, perquè l'objectiu era fer una trobada en el marc adequat, amb unes condicions dignes i uns preus tolerables que garantissin l'objectiu: fer un acte de relleu social, el més massiu possible i el més assequible a la butxaca

**Un acte social
com aquest en una
ciutat estructurada
i amb força social
no s'hagués pogut fer
en aquesta sala
perquè no hi cabríem**

de la nostra gent, la d'una ciutat de gent treballadora, amb uns nivells d'immigració frapants que impliquen necessàriament economies fràgils. Com que no li podíem dir la Nit dels Predilectes, sense excedir-nos, perquè no podem convertir ningú en Fill Predilecte de l'Hospitalet arrogant-nos unes prerrogatives que no ens pertoquen, vam inclinar-nos per un apel·latiu que s'adiu més amb les nostres condicions contestatàries i que, a més, rima bastant. D'aquí, a la Nit dels Insurrectes, només va caldre un petit pas, malgrat sa-

ber que titllar d'insurrectes als nostres homenatjats és una llicència que ens permeten perquè tenen el mateix sentit de l'humor que nosaltres i perquè s'identifiquen amb el nostre atreviment.

Aquesta és la tercera edició de la Nit dels Insurrectes. I caldria explicar-vos el mecanisme d'elecció perquè de gent i entitats que es mereixen el nostre reconeixement n'hi ha molts i només n'elegim tres cada any. Els candidats i candidates sorgeixen de propostes individuals de la Junta de FIC, que les elabora i argumenta, seleccionant a un màxim de tres per categoria segons unes Bases aprovades a l'efecte. La tríada de candidats es portada posteriorment a votació entre els associats i associades i el resultat és el que es posa de manifest en cada edició. Són, per tant, candidats pensats, debatuts i defensats amb el suport de la nostra massa social, que és la que, en definitiva, té la darrera paraula.

En les dues Nits anteriors va haver una assistència molt significativa de ciutadans i ciutadanes que, per l'expectativa creada i la resposta creixent, ens van animar molt. En la primera, va haver 74 assistents en un espai on difícilment haurien cabut més i en la segona 104. En cap d'aquestes edicions van estar presents els mitjans de comunicació públics malgrat convertir-se aquestes trobades en uns actes de ciutat, importants per la convocatòria i dels mes nombrosos pel nombre d'assis-

tents, si tenim en compte que es fan sense cap tipus de suport municipal. En tots dos casos, els mitjans de comunicació públics no van explicar res de la Nit dels Insurrectes i el mal anomenat Diari de l'Hospitalet, perquè no compleix ni amb la capçalera, no va publicar una sola línia. Com a conseqüència d'aquest filibusterisme informatiu, la nostra entitat va decidir iniciar un procediment de denúncia davant el Consell de la Informació de Catalunya vinculat al Col·legi de Periodistes, explicant el que consideràvem una vulneració greu del Codi Deontològic de la Professió, especialment en allò que té a veure amb la garantia d'una informació plural per a tota la ciutadania. En general, res del que va organitzar FIC entre els anys 2018 i 2023, amb algunes limitades excepcions, havia estat motiu d'informació per part dels mitjans públics que tots financem.

El Consell de la Informació de Catalunya no ens va donar la raó ni ens la va treure. En realitat, no va voler implicar-se en una qüestió excessivament delicada en el context polític de Catalunya com és la dubtosa neutralitat informativa dels mitjans de comunicació públics en mans de les administracions i, generalment, al servei dels respectius equips de govern. Aquest és un problema general que afecta a la majoria d'administracions polítiques del país i que es coneix molt bé, però que des de les estructures professionals ningú no gosa criticar

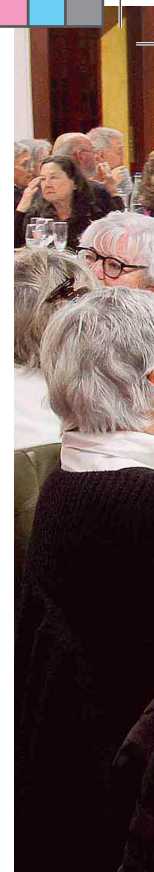
obertament i ni tan sols posar en qüestió.

En les dues anteriors edicions no van haver càmeres ni micros. Avui, novament, ens han ignorat. El Consell de la Informació de Catalunya no es va posar al nostre costat, però la dinàmica dels mitjans públics hospitalencs va canviar bastant des de la denúncia. Des de la denúncia fins ara, venien a cobrir els nostres actes, cosa que fan de manera natural amb la resta d'entitats de la ciutat com és la seva obligació deontològica. Ara han tornat a mostrar que pot més qui els mana que el respecte professional. En les darreres ocasions havien vingut forçats, certament, però havien acabat rectificat perquè ningú com ells eren tan conscients que teníem raó: que era indig-

**En cap
de les tres edicions
no hi ha hagut cobertura
dels mitjans
de comunicació públics
i això és un menyspreu
i alhora un error**

ne que la nostra entitat i les nostres activitats públiques no existissin pels mitjans de comunicació municipals.

Malgrat les etiquetes que se'ns adjudiquen que venen en bona part per l'apel·latiu crític del nostre nom i perquè coneixen les trajectòries professionals de molts dels fundadors, la nostra és una entitat que vol una ciutat plural on tinguin cabuda totes les reflexions, totes les aportacions i tots els punts de vista. Una ciutat feta entre tots i no només, com fins ara, feta pels de sempre. Amb la necessària distància, aquest sentit patrimonial del poder que hem denunciat tantes vegades, presenta el mateix tuf que la decimonònica monarquia absoluta que predicava allò tan obsolet del "todo para el pueblo pero sin el pueblo". Ja és ben conegut que, sense el poble, no hi ha manera de construir res sòlid. I que l'exercici autoritari del poder emparant-se exclusivament en el resultat de les urnes, desemboca en les democràcies dèbils que caracteritzen els nostres temps. Amb les urnes elegim representants,

però no dèspotes. I la diferència entre un dèspota que governa i no escolta, i un representant que està obligat a escoltar, és el que diferencia una democràcia participativa, rica i constructiva, d'una altra famèlica, autoritària i disminuïda.

Ja heu vist com intentem que les nostres propostes tinguin l'aval de la nostra massa social. En el nostre ADN fundacional, consensuar i debatre abans d'aplicar, va ser la norma, i està en les nostres intencions aprofundir la participació activa de la massa social. Aquesta és una entitat que va ser fundada l'any 2018 per 12 persones, la meitat llarga periodistes, però que ara té una seixantena aproximada de socis, on els periodistes som, volguda i necessàriament, una minoria molt minoritària. Una entitat que ens cal enfortir. Per això, el millor que podeu fer si es que compartiu les idees que defensem, és fer-nos confiança i omplir la butlleta de soci que se us ha distribuït. Si som més, tindrem més opinions que compartir i això ens obligarà a ser més plurals, més flexibles i més corresponsables i ens aju-

darà a ser més empàtics i probablement més forts. I a seguir aprenent.

I també més rics del que ja ho som, en talent i intel·ligència. FIC té una mica de tot entre els seus associats, però m'agradaria ara destacar la presència de dues persones, avui a la sala, que es mereixen un aplaudiment pels seus mèrits personals recents, que ens omplen d'orgull. Una d'elles és la nostra sòcia i ex-regidora municipal, Lluïsa Carmona, que ha rebut recentment de mans del Ministeri d'Igualtat del govern central el reconeixement a la seva tasca i la seva participació en la Llei Integral sobre la Violència de Gènere, i l'altra persona és la Virginia Laparra ex fiscal de Guatemala contra la impunitat, represaliada política en el seu país i que ens ha volgut fer avui costat, de la mà de l'entitat germana, Llegat d'en Jaume Botey Vallès.

Tota la Junta, en pes, és al darrere de la Nit dels Insurrectes. No els nomenaré però quedí constància pública del seu gran esforç. També cal fer esment de la persona que elabora els

guardons que s'entreguen als homenatjats. Des del primer dia vam comptar amb l'art i l'enginy de la Paca Hernández que posa la seva feina altruísticament al servei de l'entitat de la qual també és sòcia. Moltes gràcies Paca, per la teva feina i pel teu entusiasme. Com altres anys, el nostre company Sirius d'Abadía, és l'encarregat de la part de gravacions i aquest any, a més, hem pogut rebre el suport de l'amic fotògraf Jordi Fàbregas. Gràcies també a tots dos. I gràcies també al nostre vinyetista de capçalera, l'amic Miquel Porreres que viu a Madrid i que ens ha fet els recordatoris del sopar que teniu a les bosses. I també a l'Enric del Campo que ens ajuda en la part tècnica. Per posar la trufa al pastís, tenim el plaer i l'honor de comptar amb l'actriu hospitalenca i gran amiga de l'entitat, Mariona Montes, a qui vam demanar aquest any —i ella no es va saber negar—, que s'encarregués de la conducció de l'acte. I a qui deixo el faristol i la paraula. Moltes gràcies.

Jesús A. Vila

(vocal de la Junta Directiva)

PRESENTACIÓ DELS GUARDONATS DE LA III EDICIÓ

Mujeres Pa'lante

Bona nit i moltes gràcies per aquesta esplèndida acollida a la tercera edició de la Nit dels Insurrectes de l'Hospitalet.

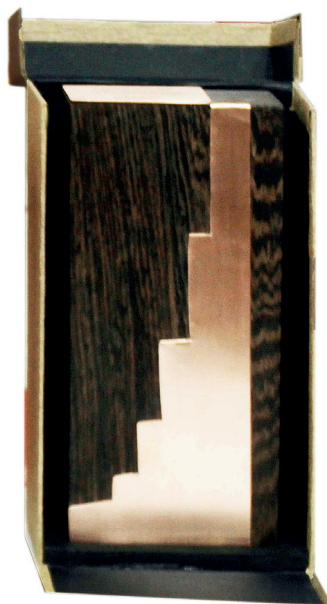
Ha arribat el moment de presentar els nostres Insurrectes-Predilectes d'aquest 2025 i fer-los presents el nostre reconeixement i estima.

En primer lloc, atorgarem el títol simbòlic d'entitat Insurrecta/Predilecta de la ciutat de l'Hospitalet, a una entitat que s'ha distingit per la defensa dels drets de les dones i especialment d'aquelles més vulnerables socialment: dones migrants, desplaçades per raons polítiques, per conflictes bèl·lics i que poden haver patit situacions de màxima vulnerabilitat en l'àmbit de les violències masclistes. Una entitat que treballa en defensa de la meitat llarga de la població que ha sofert tradicionalment les pitjors condicions i discriminacions i que ho ha fet des de la dignitat, el treball voluntari i associatiu i l'entusiasme en la defensa dels drets.

Es tracta, com ja sabeu, del col·lectiu de veïnes que tothom coneix amb el nom de:

Mujeres Pa'lante de l'Hospitalet

Amb la idea que "lo importante es saber que al llegar a **la casita**, tendremos una mano de mujer amiga o solidaria que nos acompaña", l'any

2008 es va constituir l'entitat Mujeres Pa'Lante nascuda a la nostra ciutat i ara estesa també a Barcelona (a Sant Andreu i a l'Eixample) i a altres ciutats de la comarca, amb la idea de crear un espai per trobar-se, reconèixer-se, acompanyar-se, ser solidàries i trobar un camí comú per aconseguir un món més just per a totes les persones de bona voluntat. És una entitat de suport envers les dones, però

també que defensa la igualtat i la no discriminació, que impulsa la mediació davant els conflictes, que cerca espais de treball col·lectiu i que creu aferrissadament en les dones del món, i en el seu dret a ser lliures i avançar cap a una societat de progrés per a tothom.

Aplica un sistema de primera acollida a totes les dones que truquen a la porta de l'associació i els ofereixen un servei d'atenció psicològica, jurídica, sociolaboral i informàtica en funció de les seves preocupacions i necessitats i alhora les facilita un programa de cursos ocupacionals, d'idiomes homologats per a facilitar-les la integració social a la seva comunitat de residència i d'altres recursos que els poden ser útils per donar-les empoderament, autoestima i capacitat de desenvolupament personal i social.

L'entitat manté vincles de col·laboració amb múltiples entitats de referència d'igualtat de

gènere, suport a la immigració i lluita feminista, com la Fundació Akwaba; l'Espai de Ciutadania o La Fundació de l'Hospitalet o Ca la Dona; la Xarxa de dones llatinoamericanes i del Caribe; la Plataforma contra la Violència de Gènere a Catalunya; La Base; Sos Racisme; Apropa Cultura; Ciutat Invisible o l'Associació Hèlia i forma part de la Taula de Dones de l'Hospitalet, el Consell de la Immigració de Barcelona, la Taula de la Immigració de Catalunya, la taula de la Dona de Barcelona o la Taula dels Drets de les treballadores de la Llar.

Ha estat, des de la seva fundació, un exemple de sororitat, de lligam amb el feminisme actiu de la ciutat, d'ajuda a la integració socioeconòmica i social de les dones nouvingudes i de treball col·laboratiu en la recerca d'un món més igualitari i més sensible a les necessitats de les persones vulnerables i dintre d'aquest món de la precarietat, al de les dones en situació de risc, tant pel que fa al seu aïllament social, com familiar o laboral.

Mujeres Pa'lante va a cubrir sus 17 años de existencia. Para

que entendáis sus dimensiones, baste explicar que en el año 2023 pasaron por sus locales más de 3.000 mujeres y la cifra va en aumento. Nació a partir de un colectivo de mujeres colombianas que constituyeron una entidad que se llamaba Maloka y que trabajaba por la paz, pero que sirvió para observar, poco a poco, hasta qué punto el apoyo de género se había convertido en una necesidad insoslayable para las mujeres migrantes. A partir del conocimiento in situ de la realidad de la población migrante fueron descubriendo las enormes lagunas que existían en la sociedad, en torno al asesoramiento legal, al soporte sociolaboral y a la asistencia psicológica, y a ello se dedicaron en cuerpo y alma. Primero desde Bellvitge, más tarde desde el local de Sense

Insurrecció

L'Associació FOMENT DE LA INFORMACIÓ CRÍTICA de l'Hospitalet (FIC)

En base als mèrits demostrats i, d'acord amb els nostres principis fundacionals, tenim a bé nomenar:

ENTITAT PREDILECTA DE L'HOSPITALET

Mujeres Pa'lante

Fent-se, en aquest sentit, creditora per sempre més del nostre reconeixement col·lectiu, amb el compromís de preservar el seu record i la seva memòria d'activista cultural en defensa dels ciutadans i ciutadanes de la ciutat.

L'Hospitalet, 14 de febrer de 2025

El President de FIC: [Nom] La Secretària de FIC: [Nom]

Fronteres en la calle Llobregat y ahora desde su sede de La Casita en la calle Cruz Roja, 8, un local desde el que se hacen trámites legales; se ayuda para acceder al sistema sanitario; se informa de los recursos públicos a los que tienen derecho; si es el caso, se orienta para regularizar su situación y se trabaja para reducir la brecha digital. Un espacio donde se imparten cursos y talleres, de interrelación personal, en el que se procura la autoestima y la ayuda mutua. Un local que permanece abierto todos los días de lunes a viernes entre las 10 de la mañana y las 7 de la tarde y donde siempre hay una persona que atiende a las que lo precisan. La entidad tiene un programa específico para la atención de las violencias machistas, donde se da soporte psicológico, legal y social a las mujeres en un estado de vulnerabilidad extremo.

Mujeres Pa'lante vive de su activismo voluntario y su colectivo de mujeres está compuesto por familias mayoritariamente de escasos recursos, pero de un enorme potencial comunitario. Es por ello que les agradecemos doblemente su presencia entre nosotros esta noche, porque para el colectivo, estar hoy aquí, con nosotros, les ha supuesto un esfuerzo no solo individual i familiar sino también económico, digno de elogiar y compartir.

Per tot això, demanem a les representants de **Mujeres Pa'lante** presents a la sala, que s'apropin a la tribuna i també a la nostra vicepresidenta de la Junta Directiva, Ana María Rodríguez, perquè faci l'entrega dels corresponents guardons.

Joan Miró i Balagué

En segon lloc, atorgarem el títol simbòlic de Fill Insurrecte/Predilecte de la ciutat de l'Hospitalet, a títol pòstum, a l'activista cultural, metge pediatre i al·lèrgòleg, tinent d'alcalde de Cultura a l'Ajuntament de la ciutat entre els anys 1973 i 1976, **Joan Miró i Balagué**, que malauradament ens va deixar fa ja uns quants anys, però que tots els que el vàrem conèixer recordem amb afecte i admiració.

El Dr. Joan Miró i Balagué va néixer a l'Hospitalet, el 28 de febrer de 1942, en el sí d'una família d'arrels hospitalenques per part de mare i de procedència del Baix Penedès per part de pare. Va començar els estudis preescolars i primaris a l'escola del Centre Catòlic i després el batxillerat i el curs preuniversitari a l'Escola Pia de Sarrià, a Barcelona. Va iniciar la carrera de Medicina a la Universitat de Barcelona i va exercir com a intern a l'Hospital de Sant Pau i com a resident (MIR) a l'Hospital Infantil de la Vall d'Hebrón especialitzant-se en pediatria i en al·lèrgologia. Des de finals dels anys seixanta va exercir com a metge pediatre d'assistència primària a l'ICS de l'Hospitalet, on poc després obriria una consulta privada de gran èxit. A principis dels anys 80 es va especialitzar en al·lèrgologia motivat per la gran repercussió d'aquesta

simptomatologia que detectava entre els seus pacients menuts, de manera que a partir de 1984 va començar a col·laborar amb el servei d'al·lèrgologia de l'Hospital General de Catalunya, d'on va ser poc més tard cap del servei. Cap a la dècada dels noranta, ja molt especialitzat en la matèria, va obrir el Servei d'al·lèrgologia de la Clínica Teknon.

A la ciutat que el va veure néixer va ser metge pediatre de milers d'infants de la ciutat tant en l'atenció pública com en la privada i d'al·lèrgologia en el sector privat, també de centenars de nens i adults. Joan Miró es mostrava sempre preocupat perquè aquesta especialitat tingués un migrat reconeixement en el sistema públic de salut del qual era un reconegut defensor i sobre el qual reclamava una forta implicació de l'administració pública per beneficiar els usuaris en una malaltia de notable impacte social.

Joan Miró va destacar també a l'Hospitalet per un parell

més de facetes encomiables. La primera, pel seu activisme cultural a l'associació Alpha 63 que havia impulsat el seu germà Ramon i de la qual va ser membre del grup promotor i de la Junta Directiva durant una colla d'anys. L'Alpha 63 va ser una entitat capdavantera durant els anys 60 i primers dels setanta per estimular les activitats culturals i de lleure vinculades a l'autoestima de l'Hospitalet com a ciutat i dirigida a la formació i sensibilització social d'una gran part de la joventut hospitalenca en uns moments de forta consciència cívica. Quan el seu germà Ramon Miró, a qui voldríem aprofitar ara per dedicar-li un record entranyable amb un fort aplaudiment dels presents, (pausa per l'aplaudiment), quan el seu germà Ramón va morir massa prematurament, el Joan va prendre el relleu de l'entitat i la va fer créixer amb l'organització de nombroses activitats. Quan, a partir de 1966, l'Alpha 63 va centrar les seves activitats en el treball teatral, el Joan Miró,

INTERCANVIUTILSACCESIBLESEFFICIENTSREIVINDICATIUILLUITASOLIDARITATVITALITATXARX
IAHUMANISMEASSEMBLEAINTEGRACIODEBATCOMPROMISESPAIVERDILLIBRESCENTRECULTU
RECINEMUSICACANCONSPARTICIPA COL·LIMENTSERVEIPAILIBERTATTOL
INTERCANVIUTILSACCESIBLESEFFICIENTSREIVINDICATIUILLUITASOLIDARITATVITALITATXARX
AHUMANISMEASSEMBLEAINTEGRACIODEBATCOMPROMISESPAIVERDILLIBRESCENTRECULTU
NEMUSICACANCONSPARTICIPA COL·LIMENTSERVEIPAILIBERTATTOL
AUTORITARISMELLAVORSOOPERACI KADALT FEMINISMEPAULLIBERTATTOL
INTERCANVIUTILSACCESIBLESEFFICIENTSREIVINDICATIUILLUITASOLIDARITATVITALITATXARX
AHUMANISMEASSEMBLEAINTEGRACIODEBATCOMPROMISESPAIVERDILLIBRESCENTRECULTU
EASSEMBLEAINTEGRACIODEBATCOMPROMISESPAIVERDILLIBRESCENTRECULTU
MUSICACANCONSPARTICIPA COL·LIMENTSERVEIPAILIBERTATTOL
UTORTARISMELLAVORSOOPERACI KADALT FEMINISMEPAULLIBERTATTOL
ILIDARITATVITALITATXARX COL·LIMENTSERVEIPAILIBERTATTOL
INEMUSICACANCONSPARTICIPA COL·LIMENTSERVEIPAILIBERTATTOL
COOPERAIOIGUALTATDEBACADALT FEMINISMEPAULLIBERTATTOL
CULTURALTATXARX COL·LIMENTSERVEIPAILIBERTATTOL
ARISMELLAVORSOOPERACI KADALT FEMINISMEPAULLIBERTATTOL
LIBRESCENTRECULTU COL·LIMENTSERVEIPAILIBERTATTOL
NFORMACIODEBATCOMPROMISESPAIVERDILLIBRESCENTRECULTU
TATOLFRANCAINTERCANVIUTILSACCESIBLESEFFICIENTSREIVINDICATIUILLUITASOLIDARITAT
JUNIONINFORMACIODEBATCOMPROMISESPAIVERDILLIBRESCENTRECULTU
ERCANVIUTILSACCESIBLESEFFICIENTSREIVINDICATIUILLUITASOLIDARITAT
MANISMEASSEMBLEAINTEGRACIODEBATCOMPROMISESPAIVERDILLIBRESCENTRECULTU
INFORMACIODEBATCOMPROMISESPAIVERDILLIBRESCENTRECULTU
TATOLFRANCAINTERCANVIUTILSACCESIBLESEFFICIENTSREIVINDICATIUILLUITASOLIDARITAT
AJUSTICIAHUMANISMEASSEMBLEAINTEGRACIODEBATCOMPROMISESPAIVERDILLIBRESCENTRECULTU
RECINEMUSICACANCONSPARTICIPA COL·LIMENTSERVEIPAILIBERTATTOL
UTORTARISMELLAVORSOOPERACI KADALT FEMINISMEPAULLIBERTATTOL
TERCANVIUTILSACCESIBLESEFFICIENTSREIVINDICATIUILLUITASOLIDARITATVITALITATXARX
JUNANISMEASSEMBLEAINTEGRACIODEBATCOMPROMISESPAIVERDILLIBRESCENTRECULTU
NEMELLAVORSOOPERACI KADALT FEMINISMEPAULLIBERTATTOL
REIVINDICATIUILLUITASOLIDARITATVITALITATXARX COL·LIMENTSERVEIPAILIBERTATTOL

L'Associació FOMENT DE LA INFORMACIÓ CRÍTICA de l'Hospitalet (FIC)
En base als mèrits demostrats i, d'acord amb els nostres principis fundacionals,
tenim a bé nomenar:
Insurrecte
FILL PREDILECTE DE L'HOSPITALET
Joan Miró Balaqué (a títol pòstum)
Fent-se, en aquest sentit, creditor per sempre més del nostre reconeixement
col·lectiu, amb el compromís de preservar el seu record i la seva memòria
d'activista cultural en defensa dels ciutadans i ciutadanes de la ciutat.
L'Hospitalet, 14 de febrer de 2025
El President de FIC La Secretària de FIC

va ser un dels primers implicats, fent de gestor, director i actor a parts iguals.

El seu lideratge, la seva vàlua personal, les seves inquietuds i el seu tarannà emprenedor, van fer que el que havia estat nomenat alcalde de la ciutat l'any 1973, Vicenç Capdevila, pensés en Joan Miró com el millor regidor de Cultura per l'Hospitalet, aquesta segona faceta de la qual parlàvem fa un instant. La particular visió de futur de l'alcalde Capdevila no va quedar defraudada i des del primer moment Joan Miró va treballar intensament per fer realitat un pla de noves escoles a la ciutat que incrementava places, seleccionava terrenys a tots els barris i fixava partides pel seu manteniment. En la vesant cultural, va donar empenta

al Departament de Promoció Cultural, responsable de l'organització de les Festes de Primavera, els Festivals d'Estiu i les Festes de Tardor; la xarxa d'Aules de Cultura a cada barri de la ciutat i els cursos d'animació cultural a les escoles. La culminació del projecte cultural iniciat per Miró, amb el suport incondicional de Capdevila, fou la fundació del Patronat Municipal de Cultura l'any 1974, d'on sorgiria la xx Escola d'Estudis Artístics al front de la qual va situar el director teatral Ricard Salvat, bon coneixedor de la ciutat gràcies a les experiències de l'Alpha 63. L'Escola va servir per dissenyar un model integrador de les arts que incloïa diversos departaments de plàstica, música, cinema i teatre i que suposava una

proposta d'apropament de la creació artística als barris de la ciutat, oberta a la participació ciutadana.

L'altra aspecte pel qual mereix ser molt recordat a l'Hospitalet és per la creació i posada en funcionament del Centre Mèdic Psicopedagògic pensat per donar suport a les escoles per resoldre i preveure els conflictes de caire psicosocial dels alumnes de la ciutat.

Tanta activitat en tants pocs anys, i tan notable, parla abastament de la personalitat del Dr. Miró. Els grans homes sempre marxen massa aviat, però Joan Miró ens va deixar precipitadament el 18 de desembre de l'any 2008, a causa d'un infart agut de miocardi. Dintre de molts pocs dies en compliria 83. És tota la ciutat que ha de lamentar la seva pèrdua. Especialment, perquè molt del que va fer, encara és patrimoni col·lectiu i perquè els seus esforços no han estat en va. Aquesta trobada n'és un exponent d'aquest esperit de concòrdia i de progrés que va distingir la seva tasca tant en el món professional, com en el cultural o el del servei a la comunitat des de la vesant política.

Per tot plegat, hem considerat que el Joan Miró mereix avui l'homenatge que li oferim en nom de tota la ciutat, i demanem a la seva vídua i família, que s'apropin fins a la tribuna per rebre els guardons i també al nostre membre de la Junta Directiva de FIC, l'activista veïnal i cultural Carlos Galve, que és qui farà el lliurament.

Enric Roldán Bermejo

En tercer lloc, atorgarem el títol simbòlic de Fill Insurrecte/Predilecte de la ciutat de l'Hospitalet al mestre, pedagog i activista, Enric Roldán Bermejo, incansable lluitador per la formació i l'ensenyament, pels drets civils i la solidaritat entre individus i col·lectius i un membre imprescindible en l'esperit col·laboratiu que caldria imprimir avui a la ciutat.

L'Enric Roldán és aquí, probablement la persona més coneguda i reconeguda d'un experiment de coordinació ciutadana que ens hauria de provocar orgull a tots els que, des de les nostres entitats, ens hi sentim involucrats, com és l'Espai de Ciutadania. Un lloc de treball conjunt, de reflexió ampla i d'unitat d'objectius. Tothom sap que l'ànima actual de l'Espai de Ciutadania és l'Enric. I no perquè ell en faci gala. Sinó pel seu treball, sempre anònim, humil, però en primera línia. El que fa a l'Espai de Ciutadania explica l'Enric; però l'Enric, és molt més que això.

Va néixer el 7 d'octubre del 1953, ja sense les "cartilles de racionament" com ens recordava, al carrer Llobregat de La Torrassa, en un pis on vivien els pares, els avis, el padrí de l'Enric i el seu germà Ismael, a tocar de la Plaça Espanyola. Els pares, de classe treballadora com tot el barri on es va criar, havien nascut a la comarca d'Utiel (ara fa-

mosa per la Dana) i treballaven, la mare, al mercat de Collblanc i el pare, a la sastreria Zahonero del carrer Pareto. Segurament, la feina del pare on es feien les americanes d'uniforme del Copem influiria perquè —després d'assistir a l'escola Pompeia, on les primeres coses que aprendria li ensenyaria un mestre republicà que també ho havia estat del seu pare, Bautista Calduch—, a l'any 1963 comencés a estudiar al Copem fins el curs Preuniversitari. Com a tants hospitalencs i veïns de les rodalies que van tenir la sort d'estudiar en aquest institut de Santa Eulàlia, el Copem li va canviar la vida. Li va oferir la possibilitat d'estudiar, li va donar l'experiència de conèixer professors vocacionals i li va proporcionar amistats que, amb el temps, serien decisives. Allà li va fer de tutora una altra hospitalenca inoblidable, la Josefina Vidal Ba-

dia, de la mà de la qual va iniciar la que definitivament seria la seva vocació professional: la de mestre i pedagog.

Va començar donant classes als 14 anys a alumnes més petits de l'institut, a la sala d'actes de la Cooperativa El Respeto Mutuo, que tants recordareu, i després, de la mà del seu germà Isma i del gran amic Ricard Sales, que estaven dedicats a l'ensenyament d'adults, va acabar aterrant a l'escola d'adults de Can Serra on va conèixer el Jaume Botey i la Mercè Romans i on va estar donant classes quatre cursos sencers (des de l'any 1971 fins al 1975). Allà es va consolidar la seva vocació i va conèixer l'activisme veïnal i polític amb gent com l'Antonio Ruiz, el Jaume Valls, el José Fariñas, i intel·lectuals connectats com ara el Manuel Sacristán o el Paco Fernández Buey. Allà va conèixer la lluita sindical de CCOO i el mo-

ra amb l'Observatori de la Infància de l'Hospitalet que van constituir el Consell de l'Esplai, Tres Quarts per Cinc Quarts, el CELH, la Creu Roja i El Casalet i també forma part del Consell Assessor de la Creu Roja, de la Taula Sectorial de Drets de Ciutadania i Cohesió Social i hi va formar part de l'organització dels dos Congressos d'Entitats de l'Hospitalet juntament amb l'equip tècnic de Participació i amb l'Espai de Ciutadania.

Es va casar amb la Carme, a la que va conèixer estudiant Magisteri, fa més de 47 anys. Van tenir dos fills, el Pau i el Miquel, avui presents també aquí, i dues joves, les companyes del Pau i el Miquel, dues netes, la Ona i la Mar, i dos nets, el Pol i el Guillem. Em més d'una ocasió ha reafirmat el seu agraïment a la Carme per haver-lo ajudat a exercir d'hospitalenc quan ella és, segons l'Enric, del rovell de l'ou de Barcelona. Li agrada

compartir amb els amics i les amigues llargues converses de sobretaula, després de gaudir cuinant, que és una altra de les seves debilitats. És aficionat a les ostres i a les matemàtiques, i cal posar totes dues aficions juntes, pel fòsfor que aporten les primeres per tal de tenir èxit en les segones. Comparteix aquesta afició per les mates, amb el seu net Pol. Li agrada, com veureu a les imatges, el contacte amb la terra i recollir els fruits que ens atorga la natura. La seva dona Carme ens recordava tendrament, el viatge familiar que van fer al Japó amb els nets més grans a la recerca dels orígens dels cognom Notó i el viatge, encara pendent però no oblidat, amb els més benja-

mins. Pels testimonis familiars sabem que l'Enric és un company fidel, un avi espectacular i fins i tot un gendre excel·lent, per l'estima que té a la seva sogre que és, alhora, mútua.

Doncs molt bé, moltes gràcies, Enric Roldán, per ser un dels nostres millors exemples de ciutadania en tots els àmbits. Moltes gràcies per tot el que has fet per l'Hospitalet i el que, de ben segur, encara seguiràs fent.

Preguem a l'Enric que s'apropi fins aquí.

I es prega també que s'apropi el Joan Font, vocal de la Junta Directiva de FIC i el nostre representant a l'Espai de Ciutadania, que li farà entrega dels guardons.

la nit dels
Insurrectes

la nit dels Insurrectes

Entrevista a l'actriu Mariona Montes, presentadora de la III edició

Tu sempre has tingut passió per l'escena i m'imagino que això et ve de família. Els teus pares s'han dedicat durant molts anys al teatre i fins i tot el teu pare va ser un professional de l'espectacle en el darrer període como a responsable tècnic de l'empresa Focus. M'imagino que això marca una empremta i modela un caràcter...

El teatre sempre ha estat molt present a casa meva. Quan jo vaig néixer, la mare no feia gaire que havia deixat de treballar d'actriu però el meu pare encara era actor de la companyia G.A.T (Grup d'Acció Teatral) de l'Hospitalet i sovint els acompanyava de bolos o, fins i tot, de gira a l'estiu. Ell s'hi ha

dedicat tota la vida a les arts escèniques, primer a la part artística i després a la tècnica. És evident que se n'aprèn molt quan estàs en contacte constant i ho vius a casa. Fins i tot, a la primera boda que vaig anar de petita, a l'acabar, vaig preguntar si s'havia d'aplaudir. Costums...

D'altra banda tu tens una vena artística des que eres una criatura: has fet dansa, teatre, has fet de docent, has dirigit obres, has fet d'actriu, cantes i diuen que molt bé.... Què hi ha dintre teu que t'apropa tant al món de l'art i de l'espectacle?

Vaig començar a fer dansa clàssica, com a activitat extraescolar, als quatre anys, a l'escola de dansa de la Isabel Albors, al barri de Sant Josep de l'Hospi-

talet, on també vaig fer classes de música, solfeig i guitarra. Durant alguns anys, vaig combinar la dansa clàssica amb altres estils: jazz, flamenc, ball afro,... tot ben variat. Als 12 anys va arribar el claqué a la meua vida i s'hi va quedar durant molt de temps, i vaig acabar donant classes diversos cursos. També vaig voler aprendre a fer cant, quan el teatre musical despuntava a Barcelona i tots volíem aprendre a fer-ho tot. M'encantaven els festivals del final de curs i pujar a l'escenari a ensenyar tot el que havies estat assajant. Exposar-te en un escenari, és una sensació indescriptible. Cantar i ballar, actuar...

Què és allò que té el teatre que se't clava a l'interior com

un ganivet i que no et deixa viure sense sentir el vertigen de l'escenari?

Per mi, i per molts, l'escenari te quelcom que enganxa. Si hi puges una vegada, hi vols tornar, segur! Els minuts previs a començar una funció, sents una sensació i una emoció que no es pot explicar amb paraules. Tens tots els sentits connectats per allò que vas a fer, tant si has de cantar, com ballar o actuar. Però també, quan has dirigit un espectacle, també tens aquestes sensacions abans de començar: la feina d'un director acaba quan s'alça el teló, que diuen... però l'emoció es continua sentint igual.

Vas créixer a l'Hospitalet, vius a l'Hospitalet, sents l'Hospitalet. Trobes a faltar un teatre estable a la ciutat (un teatre pel qual van lluitar tant els teus pares), oportunitats per gent vocacional com tu?

Sí, m'agrada molt l'Hospitalet. Soc veïna de Sant Josep, i em moc constantment per Santa Eulàlia, on viu el meu pare i van a escola els meus fills, i el barri del Centre. Actualment hi ha oferta artística, però sempre en voldríem més, per descomptat. La idea de disposar d'un teatre al bell mig de la ciutat seria fantàstic.

Ara fas teatre al Centre Catòlic i em sembla que formes part de la junta de l'entitat. Tornarà a ser el Catòlic un espai de teatre compromès com ho va ser en èpoques passades?

Fa molts anys que vaig co-

mençar a fer teatre al Centre Catòlic i des de fa dos anys, formo part de la junta directiva de l'entitat com a vicepresidenta de la secció de teatre. Hi tenim una escola teatral i diversos grups de joves i adults. Tothom és benvingut a l'entitat i s'hi poden treballar projectes molt diversos. Sincerament, no considero que haguem deixat de fer teatre compromès, si mirem alguns dels espectacles recents que hem representat com Adreça Desconeguda, Som Donnes, Incendis o el que estem a punt d'entrenar en aquest mes de març, Bombers. Fins i tot a la nostra escola, Capsa de Somnis, els adolescents, amb l'ajut dels monitors, han escrit obres com per exemple Lothus Theatre que podríem considerar-les també de teatre compromès. Crec que hi ha d'haver opció de veure de tot, des dels clàssics, com Pastorets, que la fem cada any, com altres projectes moderns i/o crítics. I tot fer per actors i actrius amateurs.

També fas, feu, una peça teatral cada any —molt variable, perquè heu fet des de musicals a peces convencionals—, a l'Hospital de Sant Joan de Déu on treballes. Quin és l'objectiu i per què penses que té tant d'èxit?

La companyia de teatre de l'hospital, Els Altres, és d'una altra dimensió! Està formada per treballadors i col·laboradors de l'hospital, gent que no s'hi dedica professionalment però que ho viu com si ho fos. I segurament aquí està la clau: creure'ns

el que fem. Fa més de 30 anys que cada any (tret d'una pausa obligada per pandèmia) fem un espectacle nou i cada vegada hi treballlem més i sembla que te més qualitat. És molt enriquidor formar part d'aquest grup amb el que ja estem treballant un nou projecte per estrenar a principis de l'any vinent. Tenim moltes ganes d'omplir el nostre auditori de familiars i amics però també de molts companys de feina que aquell cap de setmana venen a veure'ns, a ajudar-nos i a compartir amb nosaltres una fantàstica estona.

Una activitat com la Nit dels Insurrectes requereix d'una persona jove, dinàmica, amb bona dicció, amb capacitat d'improvisació, amb un clar domini de l'escena. Amb tu, han trobat la persona idònia. Et va sorprendre que t'ho proposessin?

Molt! Mai havia pensat en poder presentar un acte d'aquesta magnitud. ¿Qui m'ho havia de dir a mi? Fer teatre no és el mateix que presentar un acte com la Nit dels Insurrectes, i va ser una experiència molt gratificant. En aquell moment em vaig adonar que estava envoltada de gent amb molta experiència i dedicació, cadascú en el seu sector i àmbit. Vaig aprendre molt dels premiats i vaig gaudir moltíssim de poder explicar el que havia estat el seu treball i projecte

personal envers la nostra ciutat.

Confessa la veritat: t'ho vas passar bé, presentant la gala?

Sincerament, m'ho vaig passar molt bé durant tot l'acte. Durant el sopar, vaig tenir l'honor i la sort de compartir taula amb membres de la junta del FIC i també personalitats del món de les arts plàstiques i artístiques de l'Hospitalet, com l'Agustín Fructuoso o l'Alfons Flores i l'Antonio Calderon "el Willy", amb qui havia compartit moltes estones de petita. I quan vam començar la presentació dels premiats, vaig tornar a ser una afortunada de poder explicar a tots els assistents el que havien representat per a l'Hospitalet una associació com Mujeres Pa'lante, o personalitats com el Dr. Joan Miró o l'Enric Roldán a qui vaig tenir la sort de poder saludar en persona.

Quines coses consideres que caldria millorar en un acte com aquest?

Fora bo poder obrir aquest

acte a tots els hospitalencs, si no de manera presencial en el sopar per limitacions pròpies de l'espai i/o de l'organització de l'esdeveniment, si de poder-ne fer difusió pels mitjans de comunicació, televisió o premsa, per tal que es conegui i reconegui com a acte de la nostra ciutat. De fet, els premiats són personalitats o grups socials que s'han dedicat a l'Hospitalet i és precisament això el que es premia i seria fantàstic que se'n pogués fer ressò d'un acte com aquest. D'aquesta manera també seria possible que el jovent de la ciutat se'n adoni del que s'ha treballat i s'hi treballa a l'Hospitalet i també pugui participar més, inclús de la vostra associació.

Què et va semblar en general l'acte, la seva organització, el clima, la participació de la gent?

Tot plegat feia molt goig. Vaig poder observar que, a l'arribada dels assistents, es veien salu-

tacions amb abraçades i petons o retrobaments de companys que feia temps que no es veien, i això donava bon caliu. Durant el sopar, a les taules hi havia molta activitat, molts riures i somriures, i segur que s'esdevenien converses molt interessants. Tothom tenia ganes de compartir l'acte amb molta il·lusió. Estava tot molt mirat i mesurat, els detalls de les taules, oferir als assistents informació sobre l'entitat que organitzava l'esdeveniment (amb el detall de l'exemplar de la revista del FIC) i l'espai era molt acollidor. Trobo que tot plegat va ser molt entranyable.

I finalment, avança'ns una primícia. L'any que ve voldràs repetir com a presentadora? Em dona la sensació que si acceptes, aquest lloc està cobert mentre tu vulguis...

De ben segur que, si m'ho tornen a proposar, em costarà molt negar-m'hi. Com diuen: l'any que ve, més i millor!

I ara, abans d'acomiar un acte que, us hem de dir que ha estat entranyable, demanaria la presència a l'escenari del president de Foment de la Informació Crítica, el periodista Lluís Berbel que acomiadarà la trobada i el sopar.

Per acabar, demanaria novament la presència de l'Enric Roldàn, la família, els amics i els components de la representació de tots els guardonats, per tal de fer una foto de família, que ja sabeu que després s'inclou en la revista que s'edita cada any i que es reparteix entre els assistents de l'edició posterior.

I, a continuació, sense que ningú dels que hi sou aquí marxeu, demanaria també la presència a l'escenari de la Junta Directiva de FIC, dels socis i dels col·laboradors, per una altra foto recordatori.

Finalment, moltes gràcies a tots i a totes, guardonats, famílies i amics. L'acte ha estat, com prevèiem, molt emocionant. Moltes gràcies novament per la vostra presència i no us oblideu... Fins a l'any vinent que farem la IV edició...

Paraules de comiat i tancament de l'acte per part del president de FIC

Això ja s'acaba, però abans d'acomiar-vos, unes poques coses:

La primera: agrair-vos a tots la vostra assistència i la vostra participació perquè aquesta festa també es obra vostra. Es-

perem que us ho hagueu passat molt bé. Una edició més i ja, avui mateix, us convido a la trobada del proper any. Un acte d'aquesta envergadura no s'organitza cada dia. Vull aprofitar per felicitar els guardonats,

RECULL DE PREMSA DELS PREMIS

L'Estaca:

<https://lestaca.com/lestacalh/un-centenar-de-persones-assisteix-a-la-tercera-edicio-de-la-nit-dels-insurrectes-en-un-sopar-homenatge-a-enric-roldan-joan-miro-a-titol-postum-i-mujeres-palante/>

TOT L'Hospitalet:

<https://www.tot-hospitalet.cat/portada-cultura/un-centenar-de-personas-asisten-a-la-tercera-edicion-de-la-nit-dels-insurrectes-en-lhospitalet/>

escollits per tots els socis, pels vostres esforços per construir l'Hospitalet des dels diferents àmbits de la nostra ciutat. Com ja he comentat a l'inici d'aquest acte, tot aquest esforç s'està fent gràcies al mig centenar de socis i al voluntarisme de determinades persones, a

les quals també els hi dono les gràcies. Però necessitem més socis. Tots aquells que vulgueu col·laborar o fer-vos socis de l'entitat teniu unes fitxes per poder inscriure-us, com ja se us ha explicat durant l'acte.

La segona: per als propers mesos tenim preparades diferents

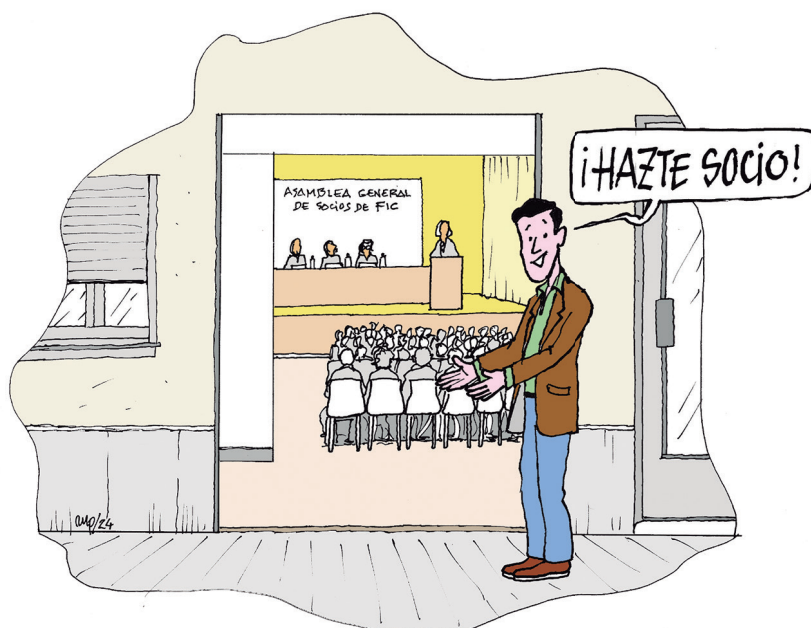
activitats. Un debat sobre l'urbanisme en aquesta ciutat (Biopol, Vanguard, Godó i Trias); un altre debat per parlar de la recuperació i ús de la ribera del Llobregat; i després uns altres per reflexionar sobre el periodisme crític en una societat on els mitjans de comunicació són manipulats i utilitzats pel poder i també per parlar del fenomen de les notícies falses que estan fent estralls.

També tenim previstes altres activitats tradicionals de l'entitat com la Festa de l'Esperit Crític, que organitzem sempre dintre de les celebracions de les Festes de Primavera al mes d'abril i a la que us convidem des d'ara mateix; el Dia de la Llibertat de Premsa que serveix per commemorar allò que és imprescindible en aquesta professió i el dia Mundial de la Democràcia, per reflexionar sobre un sistema cada dia més amenaçat al món. Us convido, així mateix, a la presentació del llibre anual de l'any 2024, sobre la història de la planificació familiar a la nostra ciutat, prevista per aquest primer quadrimestre.

I us reitero que seguirem participant a les diferents coordinadores, organismes i plataformes ciutadanes, per contribuir a fer un l'Hospitalet millor. I també per això, comptem amb vosaltres.

Bona nit, moltes gràcies i us esperem a les nostres activitats.

Lluís Berbel
president de FIC

Carta d'agraïment enviada als assistents al sopar

JO TAMBÉ SÓC
Insurrecte-a

Compartint el sopar
de lliurament de
la 3ª Edició de la
NIT dels INSURRECTES

Benvolguts/des.

En nom de l'Associació Foment de la Informació Crítica us volem donar les gràcies per la vostra assistència a la tercera edició de la Nit dels Insurrectes. Com en les anteriors edicions, la sensació que hem pogut rebre del desenvolupament de l'acte ens omple de satisfacció perquè tots aquells que s'hi han referit, han elogiat l'organització, el transcurs de l'acte i la passió que es va posar en l'homenatge. Cal dir que bona part de l'èxit és degut a la vostra assistència i al vostre suport i us volem donar les gràcies pel clima de generositat i solidaritat amb que es va desenvolupar tot plegat.

Us volem agrair també l'interès d'uns quants de vosaltres que encara no hereu socis per afegir-se a la nostra massa social, omplint la butlleta que es va lliurar durant el sopar. Us enviem també els enllaços del parell de mitjans que s'han fet ressò. Malauradament, com en les anteriors ocasions, els mitjans de comunicació públics han ignorat del tot aquest acte ciutadà en un nou exercici de discriminació envers la nostra entitat i, el que es molt més greu, envers les persones i l'entitat que tant s'ho mereixien.

Gràcies pel vostre suport.
Junta Directiva de FIC

Bases per les quals es regeixen els guardons de **LA NIT DELS INSURRECTES**

1. S'institueixen tres modalitats de candidatures per convocatòria anual: Fill/a Insurrecte de l'Hospitalet. Fill/a Insurrecte de l'Hospitalet amb caràcter pòstum. Entitat Insurrecte de l'Hospitalet.
2. Les candidatures podran ser presentades per qualsevol membre de la Junta Directiva de FIC, suficientment argumentades, amb inclusió dels mèrits i del currículum que avalin les raons al·legades per la nominació.
3. Les candidatures s'aprovaran per majoria simple de la JD en una reunió convocada a l'efecte on, com a mínim, estiguin presents les dues terceres parts dels seus components. La presentació de candidatures per part de la JD s'obrirà l'1 de setembre de cada any i es tancarà el 15 d'octubre.
4. Les candidatures podran ser presentades en qualsevol de les modalitats però com a màxim una per modalitat i membre de la JD, en l'any de la convocatòria.
5. Les candidatures es votaran per separat en cadascuna de les modalitats i resultaran nominades oficialment les tres que hagin obtingut més vots en cada modalitat.
6. Un cop aprovades oficialment per la JD les candidatures en les tres modalitats s'obrirà un període de consulta de dues setmanes als socis /sòcies de FIC que podran votar la que més els agradi de les tres presentades per cada modalitat, amb inclusió dels vots rebuts per cadascuna d'elles en la reunió de la JD. El període de votació dels associats de FIC serà entre el 16 i el 30 d'octubre de cada any.
7. Les candidatures guanyadores seran les que obtinguin més vots dels associats/associades, amb exclusió dels membres de la JD que no votaran com a socis, tret que hi hagi empat. En aquest cas serà el plenari de la JD, amb assistència de com a mínim les 2/3 parts dels seus membres la que decidirà el/la candidat/a oficial en cada modalitat.
8. Només podran ser nominats/ades en cada modalitat persones o entitats que hagin demostrat al llarg dels anys una dedicació individual o col·lectiva a la millora de la ciutat i/o de la ciutadania, en tots els àmbits socio-culturals (específicament ensenyament, serveis socials, activisme social, cultura, ciència, recerca, tradicions, patrimoni, sindicalisme, feminisme, etc), que hagi destacat per la seva entrega personal sense cap ànim de lucre en el cas de les persones i per la seva tenacitat i lluita social en el cas de les entitats. I, en tots els casos, que se'ls reconegui esperit crític i independència de criteri envers tots els poders.
9. Els candidats/dates rebran un record i un diploma acreditatiu en l'acte de lliurament que es farà durant el mes de febrer de cada any. L'acte consistirà en un sopar de germanor i el seu funcionament es regirà per l'experiència de la primera convocatòria de l'any 2023.
10. Per decisió de la JD de FIC es podran ampliar les modalitats però sense modificar les inicials.
11. Les bases que regeixen aquest projecte podran ser modificades per acord unànim de la JD de FIC.

Fundació "la Caixa"

Si una persona surt d'un punt A per un camí difícil i una altra surt d'un punt B per un camí més còmode, es trobaran?

A casa nostra, milions de persones grans viuen en situació de soledat. La Rosa i la Maria es van trobar gràcies al programa de Gent Gran, que treballa per millorar el benestar de més de 533.000 persones grans en situació de soledat cada any. Perquè nosaltres no creiem en les coincidències, creiem en les oportunitats.

Només és progrés si progressem tots

A
Rosa, participant
del programa de
Gent Gran

B
Maria,
treballadora social

Descobreix-ho a fundaciolacaixa.org

